

— Kirándulni megyek a csajommal. Egy hete szedtem fel. Azt mondta szűz.
 — Megkapálom a krumplit otthon, ha fáradt vagyok, mindig jobban kívánom az asszonyt.
 — Holnap egész nap zabálok. Bözsi két tyúkot vág le.
 — A fiamhoz megyek ebédre. Most vettek tv-t.
 „Hülyeség.” A kibomló törülközőkből előhőpölygött az otthoni csönd.
 — Hatalmas sörös medencében fehér asszonyi, pirosra sült állati combok hullámoztak, krumpli alakú halak fickándoztak.
 „Holnap?”, holnap gondolkozni fogok valami okos dolgon, vagy kifekszem a napra. Nézem majd ahogy a felhők az eget tisztítják. Vagy egyszerűen nem csinálok semmit. Semmit — hülyeség.
 És igaza volt, mert azután az egészből nem lett semmi: rájuk robbant a fürdőkazán.
 Akik nem tudtak semmiről — csodálkoztak, hogy Bertalan temetésén annyi kötözött, ragtapaszos ember van.

KOSZTA ROZÁLIA: GYULAI HÍD